

**Both of them are פטור – מלאכה מבינייהו**  
**But a מלאכה was accomplished between both of them**

### OVERVIEW

The גמרא cites the ruling שניהם פטורין and asks why it is so, since איתעבידא previously; they do however appear in our משנה. The words שניהם פטורין do not appear in the גמרא previously; they do however appear in our משנה. It would seem that the גמרא is citing the משנה (in the usual manner which the גמרא cites the משנה when it seeks to understand or explain the משנה). (משנה תוספות disabuses us of this notion and also explains what the גמרא meant by this question.

-----  
**אינו קאי אמתניתין<sup>1</sup> –**

The גמרא **is not referring to the שניהם פטורים** which the משנה says, when the גמרא cites שניהם פטורים and continues with the question -

**שהרי רישא דשניהם פטורין דהיינו פשט העני את ידו לפניו<sup>2</sup> קבעי לקמן (דף ד,א) –**

**Because later the גמרא asks concerning the רישא of שניהם פטורים** (in our משנה) **which is the case of פשט העני את ידו לפניו**, so why would the גמרא reference the סיפא of the משנה before the רישא?!

**אלא קאי אמאי דקאמר פטורי דאתי בהו לידי חיוב חטאת קחשיב –**

**Rather** we must say that **the גמרא is referencing that which was previously stated that the משנה counts only the חיוב חטאת**, implying -

**אבל חטאת לית בהו אלא שניהן פטורין כדקתני מתניתין<sup>3</sup> –**

**That there is no חיוב חטאת in these cases, but rather both of them are פטור**, as it states in the משנה; regarding this the גמרא asks -

**ואמאי והא איתעבידא מלאכה מבינייהו –**

**But why should they both be פטור?! Was not work accomplished between the two of them?!<sup>4</sup>**

ואמאי והא איתעבידא מלאכה מבינייהו clarifies the question of תוספות

**ולא פריך שיתחייב הראשון –**

---

<sup>1</sup> See 'Overview'.

<sup>2</sup> שניהן פטורין first appears at the end of the third clause in our משנה, while פשט העני is the beginning of the first of the four clauses in our משנה. It is illogical that the גמרא would cite the third clause before the first.

<sup>3</sup> תוספות is (perhaps) justifying the phrase שניהן פטורין (which is not mentioned in the גמרא previously). The גמרא is mentioning the חיוב חטאת לידי דאתי פטורי and both are פטור (even the one who made the הנחה); the question is why they are both פטור!

<sup>4</sup> This concludes the first part of תוספות which clarifies what the גמרא is citing when saying שניהם פטורים. See 'Thinking it over' # 1.

And the גמרא did not ask that the first one, who made the עקירה, should be חייב -

דאין סברא דעל ידי השני שעשה הנחה וגמר המלאכה יתחייב הראשון<sup>5</sup> –

For it is not logical to say that since the second person made a הנחה and completed the מלאכה, this should cause the first one to be חייב!

אלא אשני קא פריך שיתחייב לפי שעל ידו נגמרה המלאכה<sup>6</sup>:

But rather the question is regarding the second one that he should be חייב since the מלאכה was completed by him making the הנחה.

### SUMMARY

The גמרא, when it states שניהם פטורים, is not referring to the שניהם of the משנה, but rather to the implication of חיוב חטאת which indicates that שניהם פטורים, and it asks that the one who made the הנחה and completed the מלאכה should be חייב.

### THINKING IT OVER

1. Is there any connection between the first part of תוספות which tells us what the גמרא was referring to when it stated שניהם פטורין<sup>7</sup>, and the second half of תוספות, which explains the question of מלאכה מבינייהו<sup>8</sup>?

2. והא אתעבידא מלאכה מבינייהו does not mean that the first one should be מחויב a קרבן; only the last one. Did תוספות entertain the thought that the question was that they should both be מחויב a קרבן [together]?<sup>9</sup>

---

<sup>5</sup> This negation applies even if the עוקר was מוציא (or מכניס) as long as he did not make the הנחה.

<sup>6</sup> It would seem that since the גמרא is referencing חיוב חטאת (as just mentioned), then the question of מלאכה מבינייהו is that only the one who made the transfer and the הנחה should be חייב, but if either of these conditions are lacking there is no reason that he should be חייב חטאת. See מנחת איש.

<sup>7</sup> See footnote # 4.

<sup>8</sup> See מהרש"א [הארוך, ובד"מ שם אות ק]

<sup>9</sup> See שפ"א (on the גמרא).